

Sygn. akt IV P 134/17

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 25 kwietnia 2019 roku

Sąd Rejonowy w Świdnicy IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w składzie następującym:

Przewodniczący: SSR Maja Snopeczyńska

Protokolant: Agnieszka Ząbkiewicz

po rozpoznaniu w dniu 25 kwietnia 2019 roku w Świdnicy

sprawy z powództwa A. G.

przeciwko (...) sp. z o.o. w B.

o wynagrodzenie

I. zasądza od strony pozwanej (...) sp. z o.o. w B. na rzecz powoda A. G. kwoty:

1) 28.045,97 zł (dwadzieścia osiem tysięcy czterdzieści pięć złotych dziewięćdziesiąt siedem groszy) tytułem diet i ryczałtów związanych z podróżą służbową,

2) 4.882,78 zł brutto (cztery tysiące osiemset osiemdziesiąt dwa złote siedemdziesiąt osiem groszy) tytułem wynagrodzenia za godziny nadliczbowe, nocne i dyżury;

II. nakazuje stronie pozwanej (...) sp. z o.o. w B. uiścić na rzecz Skarbu Państwa Sąd Rejonowy w (...) kwotę 1148,00 zł tytułem opłaty od pozwu, od której powód był ustawowo zwolniony oraz kwotę 1.683,76 zł tytułem kosztów opinii biegłego poniesionych tymczasowo przez Skarb Państwa – Sąd Rejonowy w (...)

III. wyrokowi w punkcie I podpunkt 2 nadaje rygor natychmiastowej wykonalności co do kwoty 1.527,04 zł brutto.

UZASADNIENIE

Powód A. G. wniósł o zasądzenie od strony pozwanej (...) Sp. z o.o. w B. 2.941,42 zł za pracę nocną i dyżury oraz 20.000 zł tytułem zwrotu kosztów podróży. W uzasadnieniu podniósł, że był zatrudniony u strony pozwanej jako kierowca samochodu i nie otrzymał wynagrodzenia za pracę nocną i dyżury oraz zwrotu kosztów podróży służbowej.

Po ostatecznym sprecyzowaniu stanowiska na rozprawie w dniu 25 kwietnia 2019 roku powód wniósł o zasądzenie kwot wynikających z opinii biegłej.

Strona pozwana w odpowiedzi na pozew wniosła o oddalenie powództwa oraz zasądzenie na rzecz strony pozwanej kosztów procesu. W uzasadnieniu wskazała, że wszystkie kwoty należne powodowi zostały wypłacone, co potwierdza protokół Państwowej Inspekcji Pracy; powód otrzymał 42.048,28 zł co jest potwierdzone na drukach delegacji przez samego powoda.

W toku postępowania Sąd ustalił

następujący stan faktyczny:

Powód zatrudniony był u pozwanego w pełnym wymiarze czasu pracy w okresie od 18 kwietnia do 27 sierpnia 2016 roku na stanowisku kierowcy samochodu ciężarowego.

DOWÓD: akta osobowe k. 39-63

Powód pracował jako kierowca po krajach Europy. Po powrocie z trasy był sporządzany druk polecenia wyjazdu służbowego. Na drukach wskazywano kwotę do wypłaty i powód podpisywał te druki. Druki nie były przedstawiane powodowi w dzień powrotu z trasy, lecz raz na jakiś czas, jak rozliczająca kierowców świadek K. K. spotkała powoda.

Powód otrzymywał co miesiąc wynagrodzenie zasadnicze w kwocie wynikającej z umowy o pracę przelewem na konto bankowe. Dodatkowo pracodawca zaznaczał na przelewach – „wynagrodzenie” lub „diety ryczałty kwiecień 2016 częściowe rozliczenie”, „diety delegacje ryczałty maj 2016”, „ryczałty diety i delegacje czerwiec 2016”, „lipiec diety diety ryczałty delegacje”

DOWÓD: druki delegacji k. 65-71

Wydruki z historii konta k. 99-102

Potwierdzenia przelewów k. 103-115

zeznania świadka K. K. k. 116-117, płyta CD k. 120 (częściowo)

zeznania powoda k. 118-, płyta CD k.120

Tytułem wynagrodzenia za dyżur powód powinien otrzymać:

- za kwiecień 2016 roku – 126,62 zł za 23 godziny,
- za maj 2016 roku – 197,19 zł za 34:07 godzin,
- za czerwiec 2016 roku - 191,37 zł za 36:25 godzin
- za lipiec 2016 roku – 1.460,48 zł za 265:18 godzin
- za sierpień 2016 roku – 201,70 zł za 38:23 godzin.

Do zapłaty pozostało 1.941,36 zł

Tytułem wynagrodzenia za godziny nocne i nadliczbowe powód powinien otrzymać kwotę 2.941,42 zł.

Tytułem diet i ryczałtów związanych z podróżą służbową powód powinien otrzymać:

- za kwiecień 2016 roku – 4.187,41 zł i 7.336,49 zł,
- za maj 2016 roku – 1360,69 zł, 4.624,42 zł, 4.727,19 zł,
- za czerwiec 2016 roku – 1360,69 zł, 4.850,30 zł, 4352,06 zł, 4190,06 zł
- za lipiec 2016 roku – 1906,59 zł 7507,35 zł i 3181,43 zł

Łącznie do zapłaty pozostało 28045,97 zł.

DOWÓD: opinia biegłej z zakresu rachunkowości k. 150-160

W tak ustalonym stanie faktycznym

Sąd zważył:

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego, w szczególności w oparciu o opinię biegłego z zakresu księgowości, jak również zeznania i dokumenty zgromadzone w aktach sprawy.

Sąd dał wiarę powyższym dowodom w takim zakresie w jakim każdy z nich stanowił podstawę dokonania ustaleń faktycznych w sprawie.

Powód wniósł o zasądzenie 2.941,42 zł za pracę nocną i dyżury oraz 20.000 zł tytułem zwrotu kosztów podróży, zaś po ostatecznym sprecyzowaniu stanowiska na rozprawie w dniu 25 kwietnia 2019 roku wniósł o zasądzenie kwot wynikających z opinii biegłej, wskazując, że nie miał dostępu do dokumentów.

Strona pozwana wniosła o oddalenie powództwa, podnosząc, iż wynagrodzenie zostało zapłacone.

Bezsporne w sprawie jest, że powód był zatrudniony u strony pozwanej jako kierowca. Zgodnie z art. 22 i 94 pkt. 5 oraz 78 kp za wykonaną pracę pracownikowi przysługuje wynagrodzenie, które powinno być wypłacane terminowo, zaś pracownikowi wykonującemu prace w porze nocnej przysługuje dodatek do wynagrodzenia za każdą godzinę pracy w porze nocnej w wysokości 20% stawki godzinowej wynikającej z minimalnego wynagrodzenia za prace (art. 151⁸ kp). Natomiast rozliczenie należności z tytułu podróży służbowych uregulowane jest w rozporządzeniu Ministra Pracy i Polityki Społecznej z 29 stycznia 2013 roku w sprawie należności przysługujących pracownikowi zatrudnionemu w państwowej lub samorządowej jednostce sfery budżetowej z tytułu podróży służbowej (Dz.U. z 2013 roku, poz. 167). Dodatkowo w niniejszej sprawie zastosowanie znajdują przepisy ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o czasie pracy kierowców (t.j. Dz.U. z 2012 roku, poz. 1155).

Pomiędzy stronami spornym pozostawało czy powodowi przysługują powyższe należności. Strona pozwana podnosiła, że powód otrzymał należne wynagrodzenie w tym diety, dodatek z nadgodziny i za pracę w godzinach nocnych.

Kluczowym dowodem dla rozstrzygnięcia przedmiotowej sprawy była opinia biegłego z zakresu księgowości. Biegła szczegółowo dokonała analizy dokumentacji zgromadzonej w aktach sprawy, sporządzając przy tym dokładne wyliczenia. Całokształt zebranego w sprawie materiału dowodowego przemawia za uznaniem opinii jako rzeczowej, spójnej i wyprowadzającej logiczne wnioski końcowe i Sąd nie dopatrywał się jakichkolwiek przyczyn dla których opinia ta miałyby utracić walor wiarygodnego dowodu w sprawie. Ponadto opinia biegłego zgodnie ze stanowiskiem Sądu Najwyższego, ma na celu ułatwienie sądowi należytej oceny zebranego materiału wtedy, gdy potrzebne są wiadomości specjalne. Podlega jak inne dowody ocenie według art. 233§ 1 kpc, lecz odróżniają ją szczególne kryteria oceny, które stanowią zgodność z zasadami logiki i wiedzy powszechnej, poziom wiedzy biegłego, podstawy teoretyczne opinii, sposób motywowania oraz stopień stanowczości wyrażonych w niej wniosków. Przedmiotem opinii nie jest więc przedstawienie faktów lecz ich ocena na podstawie wiadomości specjalnych.

Wskazać należy, że strony nie kwestionowały opinii biegłej, zaś strona pozwana wniosła jedynie o sporządzenie opinii uzupełniającej w której biegła w pkt. V ppkt. 6 ustaliła należność z uwzględnieniem kwot wypłaconych powodowi w formie gotówkowej. Tym samym strona pozwana nie kwestionowała wysokości naliczonych kwot, lecz nie zgadzała się ze stanowiskiem biegłej, że kwoty wskazane w drukach delegacji nie zostały wypłacone. Sąd oddalił wniosek o dopuszczenie dowodu z opinii uzupełniającej gdyż w przypadku ustalenia przez Sąd, że kwoty wskazane w drukach delegacji zostały wypłacone wystarczy jedynie odjąć od należności wskazanych w tabeli przez biegłą kwoty co do których dokonałoby ustaleń o ich wypłaceniu, nie jest tu konieczna uzupełniająca opinia biegłego.

Według wyliczeń biegłej opartych na dokumentach zgromadzonych w aktach sprawy powód powinien otrzymać:

1) tytułem wynagrodzenia za dyżur:

- za kwiecień 2016 roku – 126,62 zł za 23 godziny,

- za maj 2016 roku – 197,19 zł za 34:07 godzin,

- za czerwiec 2016 roku - 191,37 zł za 36:25 godzin
- za lipiec 2016 roku - 1.460,48 zł za 265:18 godzin
- za sierpień 2016 roku - 201,70 zł za 38:23 godzin.

do zapłaty pozostało 1.941,36 zł

2) tytułem wynagrodzenia za godziny nocne i nadliczbowe - 2.941,42 zł.

3) tytułem diet i ryczałtów związanych z podróżą służbową:

- za kwiecień 2016 roku - 4.187,41 zł i 7.336,49 zł,
- za maj 2016 roku - 1360,69 zł, 4.624,42 zł, 4.727,19 zł,
- za czerwiec 2016 roku - 1360,69 zł, 4.850,30 zł, 4352,06 zł, 4190,06 zł
- za lipiec 2016 roku - 1906,59 zł 7507,35 zł i 3181,43 zł

łącznie do zapłaty tytułem należności związanych z podróżą służbową pozostało 28.045,97 zł.

Wobec powyższego ustalenia to na stronie pozwanej jako pracodawcy spoczywał obowiązek wykazania, że kwoty te powód otrzymał. Strona pozwana powołała się na dołączone do akt sprawy polecenia wyjazdu służbowego podpisane przez powoda i potwierdzenia przelewów. Powód nie kwestionował faktu otrzymania należności na konto bankowe, jednak podnosił, że nie otrzymał kwot wskazanych w drukach delegacji, gdyż były one przedkładane do podpisu jak przyjechał do firmy razem z innymi dokumentami, bez wypłacania gotówki.

Podkreślić należy, że biegła wskazała, że należności za podróże służbowe zostały przez stronę pozwaną naliczone prawidłowo. Spornym była natomiast okoliczność czy kwoty te zostały powodowi wypłacone.

Biegła w punkcie 7 opinii bardzo szczegółowo odniosła się do kwestii możliwości wypłaty gotówkowej kwot wskazanych na drukach rozliczeń delegacji służbowych i zarzutów powoda w tym zakresie. Rozważania biegłej są w tym zakresie przekonujące; biegła szczegółowo odniosła się do kwestii zapisów księgowych, rozliczeń kont, które powinien przeprowadzić pracodawca - konto 406, konto 234-04 (k. 159). Biegła podkreśliła, że „powodzie nie przedłożył innych dokumentów księgowych potwierdzających rejestrację zdarzenia gospodarczego, które korespondowałyby z faktem złożenia podpisu przez powoda w miejscu stwierdzenia pokwitowania odbioru gotówki”. Z opinii wynika, że „biorąc pod uwagę brak dekretacji księgowej, brak list płac z których wynikałoby naliczenie dodatków, a tym samym dokładne ustalenie, na co składały się przelane kwoty (...) biegły powziął istotną wątpliwość co do dokonanych rozliczeń. Nadto gdyby przyjąć, że powodzie rozliczył się płacąc gotówką za podróż służbową w całości, to niejasny staje się fakt przelewu zaliczek na delegację, o których zeznaje świadek K. K. (...). Z drugiej strony na rozliczeniu wyjazdu służbowego nie odnotowano pobranych zaliczek. Nie przedstawiono również oświadczenia o potrąceniu czy dowodu księgowego na dokonanie częściowej kompensaty. W tej części brak jest więc spójności pomiędzy twierdzeniami pozwanej a przedstawionymi przez nią dokumentami.” Podkreślić należy, że to na pracodawcy spoczywa obowiązek wykazania, że należności wynikające ze stosunku pracy zostały pracownikowi wypłacone. Wobec treści opinii biegłej należało uznać, że strona pozwana nie wykazała, że kwoty wskazane w opinii zostały wypłacone, czego konsekwencją jest zasądzenie na rzecz powoda należności ustalonych przez biegłą.

Mając powyższe na uwadze, należało zasądzić od strony pozwanej na rzecz powoda 28.045,97 zł tytułem diet i ryczałtów związanych z podróżą służbową oraz 4.882,78 zł tytułem wynagrodzenia za godziny nadliczbowe, nocne i dyżury.

Sąd z urzędu, na podstawie art. 477² § 1 k.p.c. nadał wyrokowi w punkcie I rygor natychmiastowej wykonalności w części nie przekraczającej pełnego jednomiesięcznego wynagrodzenia.

Zgodnie z art. 96 ust. 1 pkt 4 Ustawy z dnia 28 lipca 2005 roku o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (Dz. U. z 2014 roku, poz. 1025 j.t.) pracownik wnoszący powództwo nie ma obowiązku uiszczenia kosztów sądowych i wydatków. Mając na względzie wynik procesu obciążono stronę pozwaną opłatą od pozwu w kwocie 1148 zł. Zgodnie z treścią art. 113 ust.1 ustawy z 28 VII 2005r o kosztach sądowych w sprawach cywilnych i 103 kpc obciążono stronę pozwaną kwotą 1683,76 zł tytułem zwrotu kosztów opinii biegłej mając na względzie wynik procesu.